

Весь подальший аналіз постачальників ґрунтується на бальних оцінках, наведених у таблиці 1.

Четвертий та п'ятий етапи - аналіз можливих і обґрунтування потенційних постачальників та аналіз отриманих результатів вибору постачальників. Попередній вибір постачальників дає підставу для вибору можливих постачальників, а остаточний - для вибору потенційних. Якщо постачальник з числа можливих не відповідає основним критеріям, він не включається в список потенційних. Для попереднього і остаточного вибору постачальників слід використовувати усереднені оцінки експертів за відповідними параметрами.

Для оцінки постачальників за критерієм «фінансова стабільність» пропонується використовувати найбільш поширену в Україні модель діагностики банкрутства підприємств О. Терещенка. Вона має значні переваги над традиційними вітчизняними методиками. Зазначимо основні з них: зручність у застосуванні, при використанні вітчизняних статистичних даних врахована сучасна міжнародна практика, вирішення проблеми критичних значень показників, за рахунок використання різноманітних модифікацій базової моделі до підприємств різних видів діяльності, врахування галузевої специфіки підприємства.

Таким чином, запропоновані етапи обґрунтування вибору постачальників при формуванні закупівельної логістики враховують такі найвагомші критерії, як якість сировини і матеріалів, своєчасність постачання, ціну, місцезнаходження постачальника, порядок розрахунку, фінансову стабільність, можливість отримання позапланових поставок.

Перспективою подальших розробок є формування моделей, які враховували б усі наведені вище критерії та зміни обсягу виробництва через вплив зовнішнього середовища.

ЗОНУВАННЯ ЛОГІСТИЧНОГО ЦЕНТРУ

Богомол А. В., студент

Науковий керівник: Кудрявцева О. В., к. е. н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній Університет

Оскільки логістичний центр є масштабним інфраструктурним об'єктом, то в першу чергу необхідно визначитися з підходом до

зонування його території.

На наш погляд, територію логістичного центру необхідно розділити на зони відповідно до функцій, які він планує виконувати (таблиця 1).

Таблиця 1 – Зонування території логістичного центру

Зона логістичного центру	Характеристика	Склад бізнес-одиниці
Зона мульті- / інтермодального терміналу	Найбільш важлива зона, де відбувається зміна видів транспорту (зазвичай ж / д і авто), розвантаження і обробка вантажів	Ж / д вокзал, склади тимчасового зберігання, мульті- / інтермодальний термінал
Промислово-логістична зона	Складування і вантажо-переробки, консолідація, розукрупнення, комісіонування, крос-докінг, що забезпечують додану вартість промислової діяльності	Промислові та виробничі будівлі, технопарки, наукові містечка, навчальні центри тощо
Адміністративна зона	Займає центральне положення, доступне для всіх відвідувачів	Бізнес-центри з офісами, центр митного управління і контролю, служба безпеки і експлуатації, страхові компанії, транспортно-експедиційні, оптові торгові компанії і логістичні провайдери, інформаційні та консалтингові компанії
Зона комерційних послуг	Послуги, що надаються користувачам і працівникам логістичного центру	Ресторан / кафе, готель, конференц зал, супермаркет, банк, хімічестка ясла-садок, пошта, медицина та ін.
Зона послуг для транспорту	Призначена для послуг з обслуговуюю транспортних засобів	Парковка, сервіси та ремонтні майстерні, АЗС

На окрему увагу заслуговує промислово-логістична зона, оскільки оптимальне її зонування сприяє ефективному функціонуванню класичного виробничого ланцюжка: прийом сировини / компонентів – зберігання – переробка / виробництво – зберігання готової продукції – відвантаження.

При проектуванні і зонуванні логістичного центру необхідно врахувати можливості зовнішнього середовища: ринок споживачів, потенційних резидентів і сировинні можливості навколо логістичного центру, які сфокусують галузеву спеціалізацію промислово-логістичної зони логістичного центру.

Класичним прикладом є автомобільний кластер, коли будується складальний цех з логістичним центром і далі по мірі локалізації

виробництва навколо будують заводи виробників комплектуючих для автомобілів.

Одним з ключових питань при проектуванні логістичного центру є питання про те, хто буде його резидентом. Для цього потрібно врахувати особливості і потреби резидентів, які будуть обслуговуватися логістичним центром.

1. Масштаб діяльності потенційних резидентів.

Середні і великі виробничі компанії з великою виручкою орієнтовані на місцевий і світовий ринок. Отже, вони вважають за краще розміщувати своє виробництво на майданчиках типу greenfield (побудованих з «нуля»), що володіють великою територією, і висувають високі вимоги до інфраструктурного забезпечення майданчиків.

Мале та середнє підприємництво орієнтоване на місцевий ринок і часто вважає за краще майданчики типу brownfield (на базі колишніх виробництв) або комплексні майданчики (які мають землю під будівництво та нерухомість під оренду / продаж).

2. Категорія потенційних резидентів.

При проектуванні логістичного центру необхідно врахувати категорію що обслуговує резидентів: це можуть бути іноземні компанії, які збираються вивести свої виробництва на новий ринок, або місцеві, які можуть відкрити нове виробництво або прагнуть вивести існуюче за межі міста.

3. Спеціалізація промислово-логістичної зони. Зонування території промислово-логістичної зони може здійснюватися відповідно до потреб резидентів однієї спеціалізації (наприклад, деревообробка, електроенергетика і т.п.), або відповідно до потреб резидентів різних галузей. В останньому випадку необхідно врахувати можливість розміщення різних виробництв по відношенню до екології (наприклад, хімічна і харчова галузь не можуть розміщуватися на одному майданчику).

Промислові зони з однією спеціалізацією можуть бути орієнтовані на одного якірного резидента, або на кілька компаній з однієї галузі.

4. Спеціалізація резидентів промислово-логістичної зони. Резидентів, які обслуговуються логістичними центрами, можна розділити на дві категорії відповідно до їх спеціалізації: резиденти, що здійснюють промислову діяльність і резиденти, які стосуються сфері послуг.

Діяльність перших можна віднести до таких галузей: автомобілебудування, машинобудування, металургія і металообробка, хімічна промисловість, будівельні матеріали, деревообробка, легка промисловість, харчова промисловість, електроенергетика і паливна промисловість.

Спеціалізації резидентів зі сфери послуг можна розбити на наступні групи: торгівля, ремонт і обслуговування, логістика, інформаційні технології, будівництво, фінанси та інші послуги [1].

Якщо ви вибрали місце логістичного центру необхідно визначити потребу в наданні транспортно-логістичних послуг для потенційних резидентів і оцінити можливість створення оптимальних умов для їх здійснення.

Варто також відзначити, що концепція логістичного центру найбільш оптимальним чином здатна працювати в певній локації і надавати логістичні послуги розвиненим галузям даної локації. Один тип логістичного центру може мати інфраструктуру для перевалки контейнерів, насипних вантажів, мати термінал для сипучих вантажів, елеватор для зберігання зернових, також інфраструктуру танк контейнерів з рідинами і так далі.

Отже, зонування території логістичного центру має здійснюватися, ґрунтуючись на взаємодії між зонами і звертаючи особливу увагу на виробничу зону, оскільки більшість логістичних центрів, як правило, розвивалися при великих промислових центрах.

Література.

1. Пономаренко В. С., Таньков К. М., Лепейко Т. І. Логістичний менеджмент: навч. посіб. Харків : ВД «ІНЖЕК», 2010. 440 с.

ЗАСТОСУВАННЯ ЛОГІСТИЧНОГО ПІДХОДУ ДО УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ ПОТОКАМИ ПІДПРИЄМСТВА

*Будьонна К. Д., студентка
Науковий керівник Дмитрієва О. І., к. е. н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Сталий розвиток економіки України значною мірою залежить від ефективності управління фінансовими ресурсами підприємств. Останні роки характеризуються значними змінами у розподілі